

Zangconcert ALTEBASSO met oud en nieuw repertoire

"Vrouwen aan de macht!"
zong Yasmine ooit ...

Met 16 vrouwen en 2 mannen en nòg 2 mannen als dirigent en presentator, vormden zij de "zanggroep" ALTEBASSO met een optreden "Ooit gemist" in een goed gevulde Begijnhofkerk te Sint-Truiden op zaterdag 6 oktober 2012. Na 15 jaar presenteren zij zich nu als een heuse muzikale vereniging van 25 zingenden tussen 20 en 65 jaar die de benaming "zangkoor" niet meer passend vonden.

Irène Van Eygen maakt er geruime tijd deel van uit en ze zegt het zo: "Hoe moe ik ook mag zijn, vrijdagavond repetitie geeft altijd energie, vreugde en genot. Ik ga altijd blij gezind naar huis, muziek opent je hart...". In het programmaboekje vinden we nog andere getuigenissen die veelzeggend zijn. Twee daarvan: "Enthousiaste mensen, die op een muzikale manier met elkaar communiceren om zo de harten van anderen te raken, waardoor zij mooiere mensen worden" en verder: "De stem is een instrument waarmee je jezelf kan laten horen en waarmee je je verbindt. Samen Zijn & Zingen zorgt voor een optimale doorstroming van de levensenergie, waardoor je spanning en stress van je af zingt. Het positieve effect dat we mede door intentie en samen zingen creëren is dagen nadien nog voelbaar. Daarom is zingen bij Altebasso zo fijn!".

Misschien koppelt men klassieke muziek ten onrechte aan "optreden in een kerk". Deze groep is helemaal niet parochiaal of kerkelijk gebonden. Het zangevenement was nu toevallig wel in een kerk, niet de eerste de beste want de Begijnhofkerk biedt onderdag aan het Provinciaal Museum voor Religieuze Kunst.

In het programmaboekje is uitdrukkelijk vermeld dat de zanggroep "met te weinig mannen geconfronteerd wordt"... Wat als er meer mannen gaan komen...? Neemt de confrontatie dan toe of zal ze verdwijnen? Wie waagt de proef op de som? Misschien een kijkje gaan nemen op een "Open-Deur-Repetitie"? Er wacht jou een enthousiast onthaal.

Het interieur en de akoestiek, de presentatie en het combo ad hoc met toetsen, gitaren en slagwerk droegen bij tot de zeer geslaagde muzikale avond. Het zingende gezelschap kon op rozen lopen om hun jubileumrepertoire vlekkeloos te brengen. Na afloop een uitbundig applaus dat diende opgespaard te worden tot bij het einde, nog een bisnummer en de echte rozen voor alle zingende vrouwen en een fles **héérlijke** wijn voor de mannen.

Bij het voorbijgaan naar buiten door de middengang van de kerk konden de pastelkleurige sjaaltjes wat losser bewegen, wapperen op de uniforme zwarte kledij, die een waardige indruk had gegeven tijdens het optreden. Bij deze uittocht werd van dichtbij duidelijk dat de mannen pas later een sjaaltje krijgen als ze hun getalsterkte opdrijven en misschien wel het aantal vrouwen evenaren.

Jef Houbrechts
7 oktober 2012